

ke ud og hjælpe både kvinder, som der jo oftest er tale om, og deres børn, dels ved, at det politi, som i første omgang kommer ind i billedet, har den nødvendige uddannelsesmæssige baggrund for at kunne varetage den opgave, som ikke mindst for børnene mange gange vil kunne opleves som brutalt.

Det er også vigtigt, som vi ser det, at voldsofferet og -manden ikke lades i stikken, og at bortvisning ikke bare fører til bortgang til et nyt og måske voldeligt parforhold, men at det reelt fører til, at man også får nogle andre perspektiver på tilværelsen og får hjælp i den situation, som vedkommende er i, sådan som det sker i Østrig gennem de såkaldte interventionscentre eller via flere krisecentre og så især for mænd herhjemme.

Her kan man godt være lidt betænkelig, især hvis man skal foretage en sammenligning mellem det oprindelige beslutningsforslag, som Kristeligt Folkeparti fremsatte, og så det lovforslag, vi har til behandling her i dag, idet lovforslaget jo overhovedet ikke har nogen økonomiske konsekvenser. Det fremgår klart af lovforslaget og bemærkningerne hertil, at lovforslaget ingen økonomiske konsekvenser har.

Det betyder, at vi uanset den glæde over lovforslaget, som jeg udtrykte indledningsvis, må sige, at vi bliver nødt til i forbindelse med udvalgsarbejdet at tilsikre de nødvendige tiltag, der skal til fra salsrådsgiveres side, fra politiets side, og at vi ikke bare lader voldsmænd, som det jo typisk er, gå bort, om jeg så må sige, ikke i bogstavelig forstand, men gå deres egen vej, eller hvad de vil, men at vi sætter ind med massiv støtte.

Det kommer altså til at koste noget, hvis det for alvor skal batte noget. Ellers opnår vi ikke det, som kunne være de meget positive intentioner ved lovforslaget her, som der også var i vores eget beslutningsforslag i sin tid, og som de har oplevet i Østrig i forbindelse med den model, de har der.

Vi er selvfølgelig absolut positive over for forslaget og kan støtte det, men jeg vil sige, at glæden for alvor bliver stor, hvis vi også kan se, at de nødvendige ressourcer bliver tilført, så det ikke blot bliver et forslag af symbolsk karakter, men at det også får et reelt indhold, som især kan hjælpe de kvinder og børn, som i dag bliver ofre for vold i eget hjem, men så det også bliver en hjælp til de voldsmænd, som efterfølgende har brug for hjælp.

Så vil jeg også godt sige, at vi synes, det er vigtigt at få afklaret den problemstilling, som også flere ordførere har peget på, om de udenlandske kvinders ophold her i landet, såfremt det er deres voldelige ægtefælle eller samlever, som bliver bortvist, og hvad der så måtte ske med dem. Det er et af de spørgsmål, som vi må have afklaret. Ligesom de mange udmærkede høringssvar i øvrigt til Strafferetsplejeudvalgets betænkning giver anledning til flere spørgsmål, som vi vil bore i under udvalgsarbejdet.

Vi er som sagt positive over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der var kun en enkelt ting, der ligesom undrede mig lidt med det alligevel borgerlige sindelag, som hr. Jann Sjørnsen indeholder i hvert fald store elementer af. Hr. Jann Sjørnsen var meget betænkelig ved, at man kunne gennemføre noget godt og positivt, som faktisk ikke behøver at koste flere penge. Det synes jeg snarere er glædeligt.

Jeg erkender da blankt, at det her selvfølgelig på nogle områder er en opgave til politiet og de sociale myndigheder, men vi har jo dog trods alt et politi, der snart kommer op på over 11.000 mand, og som lige har fået tilført 400-500 ekstra stillinger, og vi har et socialt væsen, som har et budget på lidt over 100 mia. kr. og snesevis af tusinde ansatte.

Kan hr. Jann Sjørnsen slet ikke forestille sig, at man inden for et stort offentlige system, som løser tusindvis af forskellige opgaver, ved at prioritere, fordi nogle opgaver bliver mindre vigtige og andre vokser, og det her er et af dem, siger, at man omdirigerer ressourcerne eller prioriterer lidt anderledes, så de snesevis af tusinde, vi nu har ansat i socialvæsenet, eller de 11.000 politibetjente kan løse det, uden at vi automatisk behøver at sige, at det koster 17 mio. kr. ekstra?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Det er absolut ikke min principielle opfattelse i den del af mit sind, som er borgerlig, eller hvad det måtte være, at gode forslag og initiativer, som skal gennemføres, absolut skal koste penge. Det vil jeg godt sige helt klart. Det kan bl.a. ske ved omprioriteringer, eller ved at det så rent faktisk ikke koster noget.

Men lige præcis i det her tilfælde må jeg sige, at jeg ikke er enig med hr. Helge Adam Møller i, at det ikke nødvendigvis behøver koste noget i